

ת"פ 1705/09/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 1705-09-21 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט אלכס אחר	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עוה"ד יעל פנחסי	
	נגד
פלוני	הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד זכרייה אגבריה	

גזר דין

מבוא:

בתמצית, הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב אישום לפיו בתאריך 29.04.21, לאחר שנודע לנאשם כי בת זוגו הגישה נגדו תלונה במשטרה והוא הבין שהמשטרה מחפשת אותו, שלח הנאשם לאחיה של בת זוגו 8 הודעות טלפוניות בהן קילל את המתלוננת ומשפחתה ואמר לאחיה שהמתלוננת צריכה ללכת למשטרה ולבטל את התלונה. מיד לאחר מכן התקשר הנאשם למתלוננת ואמר לה שתלך למשטרה לבטל את התלונה שהגישה.

לאור האמור, הנאשם הורשע בעבירה של **שיבוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום הוגש בחודש ספטמבר 2021 והתיק נותב למותב אחר ואולם בעקבות היעדר זימון הנאשם לדיון בחודש מרץ 2022, הורה המותב הקודם על זימון הנאשם וכן על העברת התיק בשל פרישתו. על כן, תיק זה מתנהל בפניי מחודש יולי 2022.

בתאריך 19.09.22 הודה הנאשם במיוחס לו והורשע. לבקשת בא כוחו, נדחתה שמיעת הטיעונים לעונש ואלו נשמעו בתאריך 06.12.22.

בטיעוניה לעונש טענה המאשימה כי הנאשם פגע במעשיו בערכים של שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי וכן בעבודתה התקינה של המשטרה. בשל העובדה שהנאשם שלח הודעות לשני אנשים שונים כאשר לאחד מהם נשלחו 8

הודעות וזאת על מנת למנוע מבת זוגו להעיד נגדו, טענה המאשימה למתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר תוך שהיא מפנה לפסק דין יחיד חמור בהרבה מעניינו.

המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו של הנאשם (ת/1) הכולל הרשעה אחת בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג וביקשה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהשית עליו מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם הפנה לעובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וכי כיום המתלוננת חיה עם הנאשם, בני הזוג אף הביאו לעולם ילדים משותפים וחיים באושר. ב"כ הנאשם ציין כי הרשעתו הקודמת של הנאשם לא הייתה בתקיפת בת זוגו הנוכחית ולכן ביקש להסתפק בהטלת התחייבות.

בסופם של שמיעת הטיעונים הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת שתבדוק את כשירות הנאשם לביצוע עבודות שירות ככל שכך ייגזר. בתאריך 05.01.23 נתקבלה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם נמצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות בשל מצבו הנפשי.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם:

הנאשם הורשע בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. הערכים המוגנים בעבירה זו הינם, ההגנה על טוהר ההליך המשפטי והחקירתי, כמו גם יכולת המשטרה לאתר מבצעי עבירות ולהגיע לחקר האמת, תוך הגנה על שלטון החוק.

ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם ניתן ללמוד מהנחיות התביעה הצבאית הראשית הנחיה מס' 21.2 שיבוש הליכי חקירה

ומשפט, צוין לעניין העבירה בה הורשע הנאשם כדלהלן: "עבירות של שיבוש הליכי חקירה ומשפט פוגעות בטוהר ההליך השיפוטי וביסודות הבסיסיים ביותר שעליהם הוא מושתת, מה שמצדיק אכיפה קפדנית של הדין ביחס אליהו. מעשים הבאים לשבש הליכי משפט ולהטות משפט בין בדרך של בידוי ראיות, טשטוש ראיות, הדחת עדים - במטרה להביא לכך שעבריו לא יעמוד לדין, או לא ייתן את הדין על מעשיו, הם חמורים מאוד. הם חמורים יותר ככל שחמורה יותר העבירה שמעשים אלה באים להציל את העבריו מעונשה. מנוסח סעיף 244 לחוק עולה כי אין הכרח להוכיח גרימת תוצאה של שיבוש מהלכי משפט. על כן, מהווה העבירה לפי סעיף 244 לחוק עבירת התנהגות ולא עבירת תוצאה. הנחת המחוקק היא שהפגיעה באושיות המשפט על ידי מעשה שנעשה מתוך שאיפה לשיבוש הליכים היא כה חמורה ומסוכנת, עד כי אסר על כך בלי לדרוש שיתקיים שיבוש הליכים ממש".

ברע"פ 153/99 אלגד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/8/2001) נאמרו בעניין זה הדברים הבאים:

"ביסוד שיטת המשפט שלנו מעוגן העיקרון שלפיו הליכי משפט קשורים קשר אמיץ עם החובה לומר אמת בכל הליכים שהועדו לעשיית משפט. אשר על כן בהקשרם של הליכים לעשיית משפט, החובה לומר אמת אינה רק בגדר חובה מוסרית אלא היא אף חובה משפטית הנגזרת מהוראות החוק וממהותו של ההליך המשפטי. חשיפת האמת ועשיית צדק הן מהתכליות המובהקות של ההליך הפלילי...שקר בודעין בחקירה משטרתית פוגעת בהכרח בערך החברתי של גילוי האמת ושל עשיית משפט אמת. היא אף עלולה לפגוע בתקינותה של החקירה הקונקרטית שבמסגרתה נאמר השקר ועקב כך לפגוע באינטרס עשיית הצדק ובשמירה על טוהר ההליך הפלילי בכל שלביו".

עבירת שיבוש הליכי המשפט נחזית להיות לכאורה כעבירה הנלווית לעבירה אחרת, החמורה ממנה, ובדרך כלל כך הם פני הדברים. אף בענייננו, עבירה זו בוצעה לכאורה לאחר שהמתלוננת הגישה תלונה כנגד הנאשם וברגיל, בית המשפט היה דן בכתב אישום אחד הכולל את העבירה בגינה הוגשה התלונה וכן את עבירת השיבוש אך לא כך במקרה זה. מסיבה זו, סקירת הפסיקה מלמדת כי קיים קושי לאתר מקרים דומים למקרה שבפנינו.

עם זאת, בשים לב לאופן השיבוש על ידי מספר הודעות טלפוניות בלבד שנשלחו במהלך שעה וחצי ותוכן מעיד כי אם המתלוננת לא תבטל את התלונה אזי הנאשם יגרש אותה, סבורני שמידת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף התחתון.

כאמור, קשה מאוד למצוא פסיקה דומה מאחר ועבירת השיבוש בדרך כלל איננה ניצבת לבדה בכתב אישום ואולם מצאתי לנכון להפנות לע"פ (מח' נצרת) 48240-04-17 פלוני נ' מדינת ישראל (23.01.18) בו המערער הורשע בעבירות איומים, תקיפה סתם ושיבוש מהלכי משפט ונידון לשני מאסרים על תנאי, חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ להימנע מעבירות, קנס בסך 1,000 ₪ ותשלום פיצויים למתלוננת בסך 3,000 ₪.

בנסיבות העבירות ובהיעדר פסיקה מתאימה ורלוונטית אני קובע שיש להעמיד את מתחם הענישה כנע בין מאסר מותנה

לבין מאסר בפועל קצר וזאת לצד ענישה צופה פני עתיד בדמות חתימה על התחייבות.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם:

הנאשם כבן 38 ולחובתו הרשעה קודמת אחת.

הנאשם אכן הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות וחסך בזמן שיפוטי כמו גם את עדותם של העדים.

המאשימה ביקשה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם וסבורני שטוב עשתה. כמו כן, בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אשר ביקש להבנות את שיקול הדעת השיפוטי, יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת.

דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה. כפי שעלה מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, הנאשם נמצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות וזאת על רקע נפשי. בנסיבות אלה, אינני סבור שנכון לשלוח את הנאשם למאסר בפועל מאחורי סורג וברית כפי שביקשה המאשימה וזאת בשים לב לנסיבות העבירה.

משנאמר כל זאת, ובהתחשב בחומרת המעשים, בנסיבותיהם, במידת אשמו של הנאשם, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת, בהודאתו של הנאשם ותוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, על עבירה בה הורשע בהליך זה שבפני, עבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 3,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור תוך 3 שנים מהיום על עבירה של שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

3. קנס בסך של 1,000 ₪. יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 2/5/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

· **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18

תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל " תשלום גביית קנסות".

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תשלח העתק גזר הדין אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ג, 05 פברואר 2023, במעמד הצדדים.